

ÎNCHEIERE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Biroul Vamal Sud,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Distrimed” împotriva Biroului Vamal Cahul, intervenienți
accesorii SRL „Luxfarmol”, Agenția Medicamentului și SRL „Moldavschii Standart”
cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 27 ianuarie 2017 prin care a fost
admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Distrimed”, casată
hotărârea Judecătoria Cahul din 27 ianuarie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care
acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La data de 06 aprilie 2015, SRL „Distrimed” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Biroului Vamal Cahul cu privire la contestarea actelor
administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 26 februarie 2015, a
recepționat decizia de regularizare emisă de Biroul Vamal Cahul nr. 07 din 02 februarie
2015, prin care de la SRL „Distrimed” s-a dispus încasarea suplimentară a sumei totale
de 674.661,97 lei formată în rezultatul modificării codului mărfii, medicamentul
„Alcool etilic, soluție cutanată” importată de SRL „Distrimed” conform declarației
vamale nr. 2525I000003 din 05 ianuarie 2015 și produsă de SRL „Luxfarmol”,
rezident al Zonei Economice Libere „Tvardița” din poziția tarifară 30049099000 în
poziția tarifară 22071000001, conform procesului-verbal de corecție nr. 3 din 27
ianuarie 2015 (inclusiv cu calcularea suplimentară a taxei vamale, taxei pe valoare
adăugată, accize, penalități, etc).

Indică că, nefiind de acord cu decizia menționată, la 02 martie 2015 a fost depusă
cererea prealabilă, prin care a contestat decizia respectivă, însă prin răspunsul din 31
martie 2015, cererea prealabilă a fost respinsă.

Specifică că, produsul medicamentos „Alcool etilic, soluție cutanată” atît în
compoziția de 96% alcool cît și de 70% este produs de SRL „Luxfarmol”, dispunînd de
autorizație de fabricație eliberată de Agenția Medicamentului, iar medicamentul în
cauză fiind înregistrat și autorizat de către instituțiile abilitate ale Ministerului Sănătății
și subordonate Agenției Medicamentului în baza Avizului nr. 52 din 15 iulie 2010 al

Comisiei Medicamentului și al ordinului Ministerului Sănătății nr. 541 din 05 august 2010 ”Cu privire la înregistrarea produselor medicamentoase de uz uman”.

Menționează de asemenea, că produsul medicamentos „Alcool etilic, soluție cutanată” este inclus în Clasificatorul Medicamentelor, aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 271 din 04 iulie 2006.

Cu atât mai mult, conform Notei explicative a Nomenclaturii combinate a mărfurilor, aprobate prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014 intitulat ”Băuturi, lichide alcoolice și oțet”, la pct. 1 lit. e) este stipulat expres că capitolul respectiv nu cuprinde medicamente de la poziția 3003 sau 3004.

Reclamantul SRL „Distrimed” solicită anularea deciziei de regularizare nr. 07 din 02 februarie 2015 emisă de Biroul Vamal Cahul, anularea procesului-verbal (protocolului) de corecție nr. 3 din 27 ianuarie 2015 indicat în rubrica nr. 4 din decizia de regularizare, recunoașterea ca fiind ilegale acțiunile colaboratorilor vamali din cadrul Biroului Vamal Cahul privind modificarea codului mărfii, medicamentul „Alcool etilic, soluție cutanată” importată de SRL „Distrimed” conform declarației vamale nr. 25251000003 din 05 ianuarie 2015 și produsă de SRL „Luxfarmol”, rezident al Zonei Economice Libere „Tvardița” din poziția tarifară 30049099000 în poziția tarifară 22071000001 și obligarea colaboratorilor din cadrul Biroului Vamal Cahul să efectueze operațiunile de vămuire a medicamentului „Alcool etilic, soluție cutanată” importată de SRL „Distrimed” și produsă de SRL „Luxfarmol”, rezident al Zonei Economice Libere „Tvardița” conform poziției tarifare atribuite medicamentelor.

Prin încheierile Judecătorei Cahul din 29 iunie 2015, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii SRL „Luxfarmol”, Agenția Medicamentului și SRL „Moldavschii Standart” (f.d. 106, 108, 111 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 27 ianuarie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 27 ianuarie 2017, a fost admis apelul declarat de SRL „Distrimed”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă, fiind anulate ca fiind emise contrar legii procesul-verbal de corecție nr. 3 din 27 ianuarie 2015 și decizia de regularizare nr. 7 din 02 februarie 2015 emise de Biroul Vamal Cahul cu referire la vămuirea mărfii „alcool etilic soluție cutanată” importată de SRL „Distrimed” conform declarației vamale nr. 25251000003 din 5 ianuarie 2015 și obligat Biroul Vamal Cahul să efectueze operațiunea de vămuire la importul de către SRL „Distrimed” a mărfii medicament „alcool etilic soluție cutanată”, reflectată în declarația vamală nr. 25251000003 din 5 ianuarie 2015, conform poziției tarifare atribuite medicamentelor: 300490900.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la fondul cauzei a reținut că la momentul depunerii declarației vamale nr. 25251000003 din 05 ianuarie 2015, SRL „Distrimed” a indicat poziția tarifară 30049099000 a mărfii „alcool etilic soluție cutanată”, care corespunde Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1525 din 29 decembrie 2007, în vigoare pînă la data de 11 septembrie 2015.

Totodată, instanța de apel a reținut că organul vamal întemeiat a concluzionat că SRL „Distrimed” a indicat greșit poziția tarifară 30049099000, însă acțiunile ulterioare ale autorității vamale sunt absolut contrare legii, or prin procesul-verbal de corecție nr. 3 din 27 ianuarie 2015 și decizia de regularizare nr. 7 din 02 februarie 2015, Biroul

Vamal Cahul urma să modifice poziția tarifară indicată în declarația vamală cu o altă poziție tarifară corespunzătoare din Legea privind aprobarea Nomenclatorului combinat al mărfurilor nr. 172 din 25 iulie 2014, în vigoare de la 01 ianuarie 2015, care corespunde criteriilor de clasificare a mărfii respective și anume poziția tarifară 300490000, avînd același conținut ca și Nomenclatorul precedent: ”Medicamente (cu excepția produselor de la pozițiile 3002, 3005 sau 3006) constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate în scopuri terapeutice sau profilactice, prezentate sub formă de doze (inclusiv cele prezentate în formă de sistem terapeutic transdermic) sau condiționate pentru vînzarea cu amănuntul”, cu subpoziția ”Altele”.

La data de 23 iunie 2017, Biroul Vamal Sud a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că, la emiterea deciziei contestate, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prin Protocolul de corecții nr. 3 din 26 ianuarie 2015 au fost efectuate corecții și modificată nu numai declarația vamală nr. 2525I000003 din 05 ianuarie 2015 depusă de SRL „Distrimed”, dar încă de 48 declarații vamale ale altor agenți economici pe alte operațiuni, care au fost de acord cu aceste modificări efectuate de Biroul Vamal, fiind respectiv achitate drepturile de import suplimentar calculate și care respectiv nu au contestat acest act administrativ.

De asemenea, a invocat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că potrivit declarației vamale nr. 2525I000003 din 05 ianuarie 2015 pînă la modificările efectuate prin protocolul de corecție, declarantul SRL „Distrimed” a descris mărfurile importate în rubrica 31 ca: „Alcool etilic 96%, soluție cutanată, 6348 sticle, iar în rubrica 33 poziția tarifară 30599099000”, care la data depunerii declarației vamale nu se regăsea în Nomenclatura Combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014.

Astfel, invocă faptul că după modificările efectuate prin protocolul de corecție, organul vamal a lăsat fără modificări descrierea mărfurilor la rubrica 31 „Alcool etilic 96%, soluție cutanată, 6348 sticle, iar în rubrica 33 mărfurilor i-a fost atribuită poziția tarifară cea mai apropiată conform regulilor de clasificare stabilite de Nomenclatura Combinată a Mărfurilor – potrivit poziției tarifare” 22071000001.

La 11 iulie 2017, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 18 iulie 2017, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a depus referință la recursul declarat de Biroul Vamal Sud, menționînd că la caz, nu sunt afectate drepturile Agenției, dat fiind faptul că nu a participat la întocmirea actelor vamale și nu și-a asumat careva obligațiuni de efectuare a operațiunilor de vămuire a medicamentelor care fac obiectul litigiului dat.

Prin urmare, referitor la recursul declarat, consideră că soluționarea litigiului în cauză urmează a fi lăsat la discreția instanței de recurs.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 septembrie 2017, s-a ridicat de la examinare cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Distrimed” împotriva Biroului Vamal Cahul, intervenienți accesorii SRL „Luxfarmol”, Agenția Medicamentului și SRL „Moldavschi Standart” cu privire la contestarea actelor administrative și s-a remis la Curtea de Apel Cahul pentru corectarea erorii din dispozitivul deciziei (f.d. 156-157 Vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 06 noiembrie 2017, s-au corectat greșelile din dispozitivul deciziei Curții de Apel Cahul din 27 ianuarie 2017 și anume: la punctul 3 din dispozitivul deciziei, după cuvintele ”conform poziției tarifare atribuită medicamentelor” a fost înlocuită sintagma ”300490900” cu sintagma ”30049000”.

La data de 22 noiembrie 2017, Biroul Vamal Sud a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 06 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu restituirea pricinii spre rejudecare.

În conformitate cu art. 429 alin. (3) CPC, recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

Având în vedere prevederile normei enunțate, recursul declarat împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 27 ianuarie 2017 a fost expediată în adresa părților la 11 mai 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 116 Vol. II).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 iunie 2017 în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Biroul Vamal Sud, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Biroul Vamal Sud, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Alte argumente invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, dar nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Biroul Vamal Sud.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), c), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Biroul Vamal Sud, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva